NN 13/2020 (31.1.2020.), Presuda Upravnog suda u Zagrebu poslovni broj: UsI-1717/18-30 od 19. prosinca 2019.

UPRAVNI SUD U ZAGREBU

228

PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Manueli Ostoić Čačinović, kao sucu pojedincu i Mariji Brcko, zapisničarki, u upravnom sporu tužiteljice M. B. iz Z., L. 26, zastupane po ocu V. R. iz Z., L. 26, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe A. H. d.o.o., Z., radi rješavanja spora korisnika i operatora, nakon objave presude, dana 19. prosinca 2019.,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/17-01/950, URBROJ: 376-05-18-8 od 30. travnja 2018.

Obrazloženje

Osporavanom odlukom tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/17-01/950, URBROJ: 376-05-18-8 od 30. travnja 2018. djelomično je usvojen zahtjev za rješavanja spora korisnice, tužiteljice M. B. (prije R.) protiv operatora javnih komunikacijskih usluga V. d.o.o., (ovdje zainteresirana osoba) te je naloženu zainteresiranoj osobi da u roku od 15 dana od dana primitka navedene odluke tužiteljici umanji mjesečnu naknadu za studeni i prosinac 2016. za 25%, a odbijen je njezin zahtjev u dijelu koji se odnosi na račun za siječanj 2017. u vezi s dostavom odgovora na reklamaciju od 1. kolovoza 2017.

Tužiteljica u tužbi i tijekom spora u bitnom navodi i pobija zakonitost osporavane odluke te ističe kako iz izreke osporavanog upravnog akta tuženika proizlazi da postoji samo jedan zahtjev za rješavanje spora sa zainteresiranom osobom, dok iz obrazloženja istog akta slijedi kako postoje dva zahtjeva za rješavanje spora sa zainteresiranom osobom. Dodaje kako je na opisani način tuženik počinio bitnu povredu upravnog postupka jer postoji proturječnost između osporavanog rješenja tuženika i zahtjeva za rješenjem spora sa zainteresiranom osobom. Ističe kako bitna povreda upravnog postupka postoji jer je tuženik u točki 2. izreke rješenja odlučio o onome što se ne nalazi u zahtjevu za rješavanje spora sa zainteresiranom osobom. Navodi i da je tuženik počinio bitnu povredu odredaba upravnog postupka jer u točki 1. izreke osporavanog rješenja nije utvrdio je li ispravan iznos preplate od 365,48 kuna i što je zapravo trebalo biti u spornim računima za studeni i prosinac 2016., te siječanj 2017. Nadalje, tužiteljica je navela kako je tuženik osporavanim rješenjem pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje te pogrešno primijenio materijalno pravo jer u obrazloženju tvrdi da je 31. srpnja 2017. zaprimio zahtjev za rješavanje spora, iako je zahtjev zaprimio 28. srpnja 2017. (putem elektroničke pošte). Ističe kako tuženik obrazlaže da se u zahtjevu traži utvrđivanje na koji iznos mjesečne naknade su trebali glasiti računi za studeni i prosinac 2016., te siječanj 2017., iako se u zahtjevu za rješavanje spora traži utvrđivanje što je zapravo trebalo biti navedeno na računima za studeni i prosinac 2016. te siječanj 2017. Ukazuje kako je tuženik izveo pogrešan zaključak da je zainteresirana osoba u roku od 15 dana od dana primitka osporavanog upravnog akta obvezna umanjiti mjesečnu naknadu za studeni i prosinac 2016. te siječanj 2017. Istaknula je kako tuženik osporavanim upravnim aktom uopće ne rješava sve dijelove njezina zahtjeva jer ne odlučuje o dijelu vezanom za utvrđivanje je li ispravan iznos preplate od 365,48 kuna, niti o dijelu utvrđivanja što je zapravo trebalo biti navedeno u spornim računima za studeni i prosinac 2016., te siječanj 2017., a kako bi se mogla očitovati u svezi spomenute preplate. Time tužiteljica smatra kako je tuženik pogrešno primijenio materijalno pravo.

Predlaže sudu da poništi osporavanu odluku.

Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti ostaje kod navoda danih u obrazloženju osporavanog rješenja i ističe kako je tuženik u provedenom upravnom postupku utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog upravnog akta, poštujući pritom načelo zakonitosti iz članka 5. Zakona o općem upravnom postupku (»Narodne novine«, broj: 47/2009, dalje ZUP) i načelo utvrđivanja materijalne istine iz članka 8. ZUP-a te da je osporeno rješenje tuženika u